

Sygn. akt IX Ca 1034/20 (upr.)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jacek Barczewski
-----------------	----------------------

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2021r. w Olsztynie na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O.
przeciwko (...) Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 12 października 2020 r., sygn. akt I C 891/20 upr.

I. zmienia zaskarżony wyrok w punktach I i II w ten sposób, że:

- w punkcie I, zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 821,04 (osiemset dwadzieścia jeden 04/100) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 3 lutego 2020 r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części,

- w punkcie II, zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 603,93 (sześćset trzy 93/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

II. oddala apelację w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 91,65 (dziewięćdziesiąt jeden 65/100) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO J. Barczewski

Sygn. akt IX Ca 1034/20 upr.

UZASADNIENIE

W TRYBIE ART. 505¹³ § 2 K.P.C.

Sąd Okręgowy podziela tezę uchwały Sądu Najwyższego z 24.08.2017 r. (III CZP 20/17), zgodnie z którą wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Jednakowoż wskazuje, że propozycja ubezpieczyciela nie tylko musi być realna, ale powinna uwzględniać istotne okoliczności konkretnego przypadku, w tym spodziewany czas trwania umowy najmu i datę wypłaty odszkodowania pozwalającego na naprawę samochodu. Nie bez znaczenia pozostaje też profesjonalny charakter prowadzonej przez działalność (art. 354 § 1 k.c.). Z drugiej strony na poszkodowanym spoczywa obowiązek lojalnej współpracy z ubezpieczycielem (art. 354 § 2 w zw. z art. 826 § 1 k.c.).

Oceniając zachowanie stron po zaistnieniu wypadku ubezpieczeniowego podnieść należy jego obiektywną zarzucalność z punktu widzenia wskazanych wcześniej obowiązków.

Co do pozwanego, jako nieprofesjonalne jawi się działanie polegające na prowadzeniu korespondencji elektronicznej z narzeczoną poszkodowanego, bez uzyskania stosownego pełnomocnictwa na piśmie. Stąd niemożliwe jest ustalenie, zwłaszcza przy wyjątkowo chwiejnych zeznaniach M. C., czy oferta najmu pojazdu zastępczego przesłana przez ubezpieczyciela dotarła do poszkodowanego.

Z kolei zachowanie najemcy auta ocenić trzeba jako co najmniej niefrasobliwe, gdyż po pierwsze zaniedbał on monitorowania korespondencji przychodzącej na adres mailowy narzeczonej (uznał to wręcz za mało istotne – k. 98), a po drugie, nie wykazał jakiegokolwiek zainteresowania możliwością minimalizacji kosztów najmu, choć od momentu wyrządzenia szkody do zawarcia umowy upłynął niemal miesiąc. Doprowadziło to do najęcia pojazdu zastępczego za czynsz 270,60 zł brutto za dobę, która to stawka znacznie przekracza średnie ceny obowiązujące na rynku lokalnym (zgodnie z opinią biegłego czynsz wahał się od 89 do 220,17 zł brutto za dzień przy najmie od 7 do 14 dni).

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy przyjmuje, iż powódce należy się czynsz w wysokości średniej stawki obowiązującej na rynku lokalnym, wyliczony na 154,59 zł brutto/doba. Skoro czas trwania najmu (11 dób) nie był kwestionowany, powódce należy się czynsz w łącznej kwocie 1.700,49 zł. Uwzględniając wypłatę sumy 879,45 zł w postępowaniu likwidacyjnym, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmieniono zaskarżony wyrok i zasądzono od pozwanego na rzecz powódki kwotę 821,04 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 lutego 2020 r. do dnia zapłaty.

Tym samym powództwo zasługiwało na uwzględnienie w omawianej części na podstawie art. 361, 363 § 1, 436, 481, 509 § 1, 659, 805 § 1, 822 § 1 k.c., albowiem poniesiona przez poszkodowanego szkoda i sędowana z tego tytułu na powódkę wierzytelność pozostaje tylko częściowo w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem komunikacyjnym z dnia 13 listopada 2019 r.

Koszty postępowania pierwszoinstancyjnego rozliczono na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c., co skutkowało zmianą punktu II wyroku na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. (koszty powódki $1.1117 \text{ zł} \times 39\% = 435,63$, koszty pozwanego $1.704,20 \times 61\% = 1.039,56$; różnica tych kwot to 603,93 zł na korzyść pozwanego).

Apelację w pozostałej części należało oddalić w oparciu o art. 385 k.p.c.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono po myśli art. 100 zd. 1 k.p.c., biorąc pod uwagę jedynie koszty poniesione przez powódkę (uwzględniając wartość przedmiotu zaskarżenia ustaloną na 1.421 zł – k. 113).

Odpowiedź na apelację strony pozwanej wpłynęła do Sądu Okręgowego już po wydaniu wyroku (nadano ją do Sądu Rejonowego w Olsztynie i przekazano po upływie terminu z art. 373¹ k.p.c.), stąd zawartego w niej wniosku o zasądzenie od powódki kosztów postępowania odwoławczego nie sposób uznać za skutecznie złożony.

Jacek Barczewski